

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΑΡΕΙΩΙ ΠΑΓΩΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Εν Αθήναις τῆ 26 Ἀυγούστου 1970

Αριθ. πρωτ. Γνωμ. 24

Π ρ ό ς

τόν Σ^{ΟΝ} Μητροπολίτην Κεφαλληνίας

Αργύριοσ τὸ ἄλ φ ο ν

Αποκρινόμενος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1564 ἐ.ξ.

ἔγγραφον τῆς Ἱμετέρας Σεβασμιότητος ἔχω τήν

τιμὴν νά γνωρίζω ὅτι ἡ ἐπί τοῦ ἐν αὐτῷ ἐρωτή-

ματος: "ποῖος ὁ ἀριόδιος ἀρχιερεὺς διὰ τήν

πνευματικὴν λύσιν γάμου τελεσθέντος κατὰ τὸ

ὀρθόδοξον δόγμα ἐν Γρενόβλη Γαλλίας ἐν ἔτει

1964, λυθέντος διαζυγίῳ δι' ἀμεταιλήτου καταστά-

σης ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Κεφαλληνίας" ἡ

γνώμη μου εἶναι αὕτη:

Τὸ ἄρθρον 49 παρ. 6 τοῦ ν.δ. 126/1968 "περὶ καταστατικοῦ χάρτου τῆς Ἑνικλησίας τῆς Ἑλλάδος", ὀρίζει: "Τῆς περὶ ἀκυρότητος ἢ διαλύσεως τοῦ γάμου δικαστικῆς ἀποφάσεως καταστάσεως ἀμεταιλήτου ὁ εἰσαγγελεὺς ἀπευθύνει ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τὸν ἀρχιερέα τὸν ἐιδόντα τήν ἄδειαν γάμου, ὑποχρεούμενον ν' ἀκυρώσῃ πνευματικῶς εἰς τήν πρώτην περίπτωσιν ἢ νά κηρύξῃ καὶ πνευματικῶς λελυμένον τὸν γάμον εἰς τήν δευτέραν", ὡς ἐιδόντα τήν ἄδειαν ἀρχιερέα νοεῖ τὸν κατὰ τήν

..//..

παρ. I του̃ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ τότου τῆς τελέσεως τοῦ γά-
μου, ἤτοι ἀρχιερέα τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἣν,
κατά τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου I τοῦ αὐτοῦ ν.δ. ὑπάγονται
αἱ ἐκκλησιαστικαὶ περιφέρειαι τῆς Χώρας κατὰ τὰ μέχρι
τοῦδε τεθειμένα. —, Ἐπομένως ἐὰν γάμος ἐτελέσθῃ ἐντὸς
τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὸ ἑρθόδοξον δόγμα ὑπὸ ἱερέως
μὴ ὑπαγομένου εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει
ἐφαρμογὴν ἢ διάταξις αὕτη τῆς παρ. I τοῦ ἄρθρου 49.
Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐὰν ὁ γάμος ἐλύθῃ διαζυγίῳ
δι' ἀποφάσεως ἡμεδαποῦ δικαστηρίου ἐν σὺντάξει τοῦ νόμου,
φρονῶ ὅτι ἀρμόδιος ἀρχιερεὺς εἰς τὴν
ἐπιβαλλομένην πνευματικὴν λύσιν τοῦ γάμου, εἶναι ὁ
ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δικιστάντος πρωτοδικείου
ἐφρέυων καὶ ἐν ὑπάρξει πλειόνων ὁ τῆς κατοικίας τοῦ
ἀνδρός. Τοῦτο εἶχε διδάχθῃ (βλ. Μαρτίδακη: Τὸ διαζύγιον
παρ. 15-σημ. 49, ~~παρ. 15-σημ. 49~~ ~~παρ. 15-σημ. 49~~ ~~παρ. 15-σημ. 49~~ ~~παρ. 15-σημ. 49~~ ~~παρ. 15-σημ. 49~~)
ὑπὸ τὴν ἰσχύν τῆς προγενεστέρως ἀσαφούς ὡς πρὸς τὸν
ἀρμόδιον εἰς τὴν ἀντιθέσιν τὸ πνευματικὸν διαζύγιον διάτα-
ξίτω τοῦ ἄρθρου 72 παρ. 4 τοῦ ἀπὸ 31.12.1923 ν.δ. καὶ
τῆς ὁμοίου περιεχομένου τοιαύτης τοῦ ἄρθρου 50 παρ. 4
τοῦ ν.δ. (671/1943). —

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς

(Στ. Τούσας)